

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

forlænge Debatten, men der er en enkelt Ting, jeg kommer til at pege paa, idet jeg stadig synes, der er en Misforstaaelse vedrørende Foderstofimporten. Det, jeg gerne vil have skal staa klart, er, at Foderstofimporten kan ikke siges at være ubetinget rentabel, saaledes som Forholdene ligger i Øjeblikket. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at Prisforskellen mellem 41 Kr. op til de 70 eller 75 Kr. — hvor meget vi nu skal regne med i Dag, vi har kun regnet med 70 Kr. — giver en Udgiftsstigning paa disse nogle og tyve Kroner pr. ha, og den Produktionsforøgelse, der fremkommer som Følge af Oliekageimporten, ligger paa 12 Kr. pr. ha, som altsaa skal trækkes derfra. Saa er det, jeg gør opmærksom paa — og det vil jeg gerne have staaet klart for alle —, at de Beregninger, der her er bygget paa, er dem, som fremgaar af Landbrugsraadets Produktionsudvalgs Undersøgelser, og hvorefter man altsaa, som jeg vist allerede har nævnt, regner med, at ved Anvendelsen af de første 200 Mill. kg Oliekager vil der komme en Stigning i Smørproduktionen paa 32 Mill. kg, men sættes Tallet op til 400 Mill. kg, vil man for de sidste 200 Mill. kg's Vedkommende kun faa en Forøgelse paa 22 Mill. kg.

Og maa jeg saa blot sige til det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, at jeg har hørt mange Indvendinger, ikke mindst fra Husmandsside, vedrørende Udregningen af Udbyttet i de mindre Landbrug, men jeg har endnu ikke været ud for, at man sagde, at Familiens Arbejdsvederlag var sat for højt. Det, jeg har staaet over for mange Gange, er netop det modsatte: at man siger, man ikke har taget Hensyn nok til Familiens Arbejdsvederlag.

Naar det ærede Medlem spørger, om Regeringen har nogen Planer med Hensyn til Landbrugets Rationalisering, kan jeg svare med, at det ligger egentlig den nuværende Regering temmelig fjernt, at det er et Statsinitiativ, der skal til for at skabe Rationalisering. Jeg har den Tro, at den Slags Fremskridt kommer bedst fra Erhvervet selv. Jeg er egentlig tilbøjelig til at mene, at en hvilken som helst Regering i det praktiske Liv vil være henvist til at registrere de skete Fremskridt; derudover tror jeg ikke, der er mere at gøre.

Naar det ærede Medlem siger, at Landbruget ikke kan baseres paa kunstige Priser i det lange Løb, er jeg enig med ham i denne Betragtning, men det ærede Medlem argumenterer jo netop i Kraft af sin Opfattelse af Hjemmemarkedsprisen for, at der

maa ingen Ting ske, der kan ændre dette kunstige Grundlag. Ingen kan nemlig, naar vi ser paa Dækningsspørgsmaalet, være i Tvivl om, hvorledes Beløbet hidtil er anvendt. Man maa ikke glemme, at den alt overvejende Del af Statstilskuddet gaar netop til at holde Forbrugerprisen paa Hjemmemarkedet nede. Det er hertil vi skal bruge de 125 Mill. Kr., medens Tilskuddet til Eksporten alt i alt, naar man altsaa tager i Betragtning det Overskud, eller hvad jeg skal kalde det, som er i den saakaldte Smørpulje, vil gaa ned til omkring 60 Mill. Kr.

Endelig maa jeg maaske sige til det ærede Medlem Hr. Norlev, at det, jeg har sagt vedrørende den Binding, man har foretaget over for Landbruget, er, at jeg har fastslaaet, at Landbruget ikke kan faa Lov til at sælge sine Varer der, hvor det selv vil. Landbruget kan ikke faa Lov til at placere Salget paa Lande, hvor der gives højere Priser, for hvis det fik denne generelle Tilladelse, vilde det i mangfoldige Tilfælde betyde, at man maatte undlade at tage Hensyn til det Importbehov, som andre Samfundsklasser her i Landet har. Derfor er det jeg har sagt: hvis Erhvervet havde denne Frihed til at placere sit Salg, hvor det vilde, ja, hvis vi overhovedet ikke havde taget Hensyn til Importen, hvad kunde vi saa ikke have indbragt ved Salg af Smør til saakaldt Tredieland! (Norlev: Ja, men turde De det?). Det er jo ikke Spørgsmaalet. Jeg ved, at i hvert Fald i adskillige Tilfælde har Regeringen — det kan jeg sige rent ud — maattet sige: Nej, vi vil ikke sælge til den Pris. Vi har staaet over for, at andre Lande har sagt: nuvel, sætter I Smørprisen saa højt op, maa vi f. Eks. sætte Prisen paa Tekstilvarer eller andre Varer saa meget højere. Tilbage bliver, at hvis Erhvervet havde denne Frihed til at placere sit Salg, hvor det vilde, saa var det ikke nødvendigt at give Tilskud i Dag. Det er denne Frihed, der er frataget Landbruget.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen advarer, og naturligvis med Rette, mod Prisniveauets Stigning, som jo enhver kan se vil blive Følgen, hvis Priserne paa Hjemmemarkedet faar Lov at gaa op. Hvor stor Stigningen vil blive, kan jeg ikke se; for en Familie med mange Børn kan det jo blive adskillige Hundrede Kroner, for een Person vel omkring en Snes